

Strona pozwana: Knoll International Spa

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że zezwala on podmiotowi wyłącznego prawa do rozpowszechniania utworu chronionego na sprzeciwienie się ofercie sprzedaży lub reklamie ukierunkowanej dotyczącej oryginału lub kopii tego utworu, nawet jeśli nie zostałyby wykazane, że na podstawie tej reklamy dochodzi do nabycia przez nabywcę z Unii przedmiotu chronionego, przy założeniu, że ta reklama zachęca do jego nabycia konsumentów z państwa członkowskiego, w którym ten utwór podlega ochronie przez prawo autorskie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – „Gazprom” OAO

(Sprawa C-536/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Zakres stosowania — Sądownictwo polubowne — Wyłączenie — Uznawanie i wykonywanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych — Nakaz wydany przez sąd polubowny znajdujący się w państwie członkowskim — Nakaz mający na celu powstrzymanie wszczęcia lub dalszego prowadzenia postępowania przed sądem innego państwa członkowskiego — Kompetencje sądów państwa członkowskiego do odmowy uznania orzeczenia arbitrażowego — Konwencja nowojorska]

(2015/C 236/10)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strona w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Gazprom” OAO

przy udziale: Lietuvos Respublika

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, aby sąd państwa członkowskiego uznał i wykonał orzeczenie arbitrażowe zakazujące stronie występowania z określonymi żądaniami przed sądem tego państwa członkowskiego bądź odmówił jego uznania i wykonania, ponieważ rozporządzenie to nie reguluje kwestii uznawania i wykonywania w państwie członkowskim orzeczenia arbitrażowego wydanego przez sąd polubowny w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 21.12.2013.